

הנחיות פרקליט המדינה	הנחיה מס' 13.3 - ייצוג המדינה בהליך חקירת סיבות מוות
13 ספטמבר 2000	עדכון אחרון: יב בטבת התשס"א, 7 ינואר 2001

13.3 ייצוג המדינה בהליך חקירת סיבות מוות

1. ככלל, עמדת היועץ המשפטי לממשלה בדבר ניהול הליך חס"מ מסורה בידי פרקליט המחוז הרלוונטי. הדבר משתמע מהוראות חוק חקירת סיבות מוות¹, ראו סעיפים 29, 32 ו-33.
2. אירע בעבר כי המשטרה העבירה תיק להליך חס"מ, והדבר הגיע לידיעת הפרקליטות רק לאחר מתן צו אישום בהליך החס"מ. בעקבות כך, גובש נוהל עבודה לפיו בכל מקרה של מוות בלתי טבעי, גם כשאין מדובר בעבירת גרימת מוות, והמשטרה סבורה כי יש לסגור את התיק או לחילופין לנהל הליך מלא של חקירת סיבות מוות, יועבר התיק לפרקליט המחוז, על מנת שזה יחליט בעניין. משמעות הדבר היא, כי גניזת כל תיק מב"ט (מוות בלתי טבעי) תיעשה אך ורק על ידי פרקליט המחוז.
3. בנוסף, על המשטרה להעביר לידי פרקליט המחוז כל תיק שלדעתה יש ליזום בו הליך חס"מ, להחלטתו אם אכן יש מקום לחס"מ, או שמא ניתן לסגור את התיק או להגיש כתב אישום גם ללא הפרוצדורה של חקירת סיבות מוות. כאמור בהנחיה הקודמת, אין צורך לבקש את אישור פרקליט המחוז אם הפתיחה בהליך חס"מ נועדה לביצוע נתיחה בלבד.
4. בכל מקרה בו מתנהל הליך חס"מ תהיה הפרקליטות צד להליך ותלווה אותו במטרה לסייע לבית המשפט להגיע לחקר האמת על מנת לקבוע אם ניתן להמליץ או להחליט על "צו אישום" לפי סעיף 32 לחוק. ככלל, תיק חס"מ ינוהל על ידי פרקליט מפרקליטות המחוז, אלא אם החליט פרקליט המחוז אחרת.
5. במהלך הליך חס"מ, ולמצער לקראת סיום ההליך, תביע הפרקליטות את דעתה אם יש מקום להגשת אישום בנדון. מכיוון שמתן "צו אישום" על ידי השופט החוקר אינו מותר לתביעה שיקול דעת בנושא הגשת כתב אישום, והדרך היחידה הפתוחה בפני הפרקליטות במקרה שבו ניתן "צו אישום" הסותר את עמדת הפרקליטות היא הגשת עתירה לבג"ץ, יש לנסות לבקש כי גם אם השופט סבור שיש מקום להגשת אישום בנדון, יובאו מסקנות השופט על דרך של המלצה ולא על ידי מתן "צו אישום".

¹ חוק חקירת סיבות מוות, התשי"ח-1958, ס"ח 54.